

اثر قارچ آربوسکولار میکوریز و ورمی کمپوست بر صفات مورفوفیزیولوژیکی عملکرد دانه و توان گیاه پالایی آرسنیک در گیاه گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.)

حسن سالاری^۱، ریحانه عموآقایی*^۱، حسین مظفری^۲

^۱ گروه زیست‌شناسی گیاهی، دانشکده علوم، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

^۲ گروه اکولوژی، پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳/۰۸/۱۴۰۲، تاریخ پذیرش نهایی: ۰۷/۱۲/۱۴۰۲)

چکیده

تأثیر تلقیح میکوریزی و ورمی کمپوست بر تحمل و توان گیاه پالایی فلزات سنگین در گیاهان ثابت شده است، اما مطالعات مربوط به اثر ترکیبی تلقیح میکوریزی و ورمی کمپوست در این زمینه محدود است. در همین راستا، یک آزمایش گلخانه‌ای به منظور بررسی اثر تیمار منفرد یا ترکیبی با ورمی کمپوست (۸ درصد وزنی) و تلقیح با *Rhizophagus intraradices* بر خصوصیات فیزیولوژیکی گیاه و تجمع آرسنیک در گیاه گلرنگ در شرایط بدون تنش و در حضور ۸۰ میلی‌گرم آرسنیک در کیلوگرم در خاک، انجام شد. بر طبق تجزیه واریانس، اثر متقابل آرسنیک و کودهای زیستی بر بیشتر صفات معنی‌دار بود. مقایسه میانگین داده‌ها هم نشان داد که تیمار ترکیبی به طور مؤثرتری نسبت به کاربرد منفرد تلقیح میکوریزی و ورمی کمپوست باعث بهبود وزن خشک ریشه و بخش هوایی، عملکرد دانه، محتوای کلروفیل، غلظت فسفر و نسبت فسفر به آرسنیک در برگ‌ها در هر دو شرایط بدون تنش و تحت تنش آرسنیک شد. علاوه بر این، تیمار توأم بیشتر از اعمال منفرد تلقیح میکوریزی و ورمی کمپوست، میزان نشت الکترولیتی، غلظت آرسنیک برگ و فاکتور انتقال آرسنیک به بخش هوایی را کاهش داد، اما تجمع کل آرسنیک در گیاه و فعالیت آنزیم پراکسیداز در برگ‌های گیاهان تحت تنش آرسنیک را افزایش داد. نتایج این تحقیق نشان داد که اگر چه کاربرد توأم تلقیح میکوریزی و ورمی کمپوست به دلیل افزایش وزن خشک بخش هوایی و ریشه توان گیاه پالایی گلرنگ را تقویت می‌کند اما در رابطه با اثر رقت رشد، سمیت آرسنیک را هم تعدیل می‌کند و رشد و عملکرد دانه را بهبود می‌دهد.

کلمات کلیدی: اثر رقت رشد، تجمع کل آرسنیک، غلظت فسفر، فاکتور انتقال آرسنیک، کلروفیل

مقدمه

آفت‌کش‌ها، رنگدانه‌ها، علف‌کش‌ها، افزودنی‌های خوراک، ذوب و استخراج معدن در معرض آلودگی آرسنیک قرار گرفته‌اند (Nabi et al., 2021). افزایش آرسنیک در خاک موجب کاهش رشد و عملکرد گیاهان می‌شود. دلیل اصلی سمی بودن زیاد آرسنیک شباهت شیمیایی آن به فسفر است که موجب می‌شود این عنصر در ملکول‌های زیستی نظیر آدنوزین

اثر آلاینده‌های محیط زیست بر کیفیت گیاهان زراعی یکی از مسائل مهم برای مناطق شهری و حومه شهرها است که در سال‌های اخیر توجه محققان زیادی را به خود جلب کرده است. بسیاری از خاک‌های کشاورزی در اثر فعالیت‌های انسانی مانند استفاده از مواد نگهدارنده چوب حاوی آرسنیک،

تری فسفات (ATP) یا در ساختار غشای فسفولیپیدی سلول‌ها و اجزای داخلی سلول و همچنین بیشتر آنزیم‌های حیاتی جانشین فسفر شود و پیوندهای کوالانس قوی‌تر از فسفر برقرار کند. علاوه بر این آرسنیک با گروه‌های سولفیدریل (-SH) آنزیم‌ها و پروتئین‌ها واکنش داده و مانع عملکرد سلولی و باعث مرگ می‌شود. احیای آرسنیک به‌طور مستقیم یا بر هم خوردن فرآیندهای تنفسی و فتوسنتزی به‌طور غیرمستقیم، تولید گونه‌های فعال اکسیژن در گیاهان را القا می‌کند که می‌تواند باعث آسیب اکسیداتیو به پروتئین‌ها، لیپیدها و اسیدهای نوکلئیک شود (Chandrakar et al., 2016). با توجه به اثرات مضر آرسنیک، تحقیقات مختلفی برای کمتر کردن ورود این عنصر خطرناک به زنجیره‌های غذایی در حال انجام است که از جمله می‌توان به استفاده کمتر از کودهای شیمیایی و حرکت به سمت استفاده از کودهای زیستی به ویژه کودهای میکوریزی و ورمی کمپوست‌ها اشاره کرد.

همزیستی میکوریزی باعث بهبود جذب آب و افزایش جذب عناصر ضروری و مخصوصاً فسفات در گیاهان می‌شود و در نتیجه رشد و عملکرد گیاهان در شرایط تنش و غیرتنش را بهبود می‌دهد (اطرشی و همکاران ۱۳۹۴؛ Begum et al., 2019). برای مثال تلقیح با قارچ میکوریز عملکرد دانه، شاخص کلروفیل، عملکرد پروتئین، وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیک را در گلرنگ در شرایط بدون تنش و تحت تنش خشکی افزایش داد (حق‌شناس و همکاران، ۱۳۹۹). فرج‌زاده و اسدی (۱۳۹۸) هم گزارش کردند دو تیمار همزیستی با قارچ‌های میکوریزی *Glomus intraradise* و *Glomus hoi* باعث بهبود محتوای فسفر و افزایش عملکرد دانه و روغن گلرنگ شد. یک مطالعه نشان داد همزیستی میکوریزی باعث کاهش جذب آرسنیک و افزایش جذب فسفات در مقایسه با گیاهان غیرمیکوریزی می‌شود (Alam et al., 2020). اثرات محافظتی تلقیح توسط قارچ‌های آربوسکولار میکوریز روی گیاهان تحت تنش آرسنیک ممکن است با تبدیل آرسنیک معدنی به فرم آلی کمتر سمی، با رقیق نمودن غلظت آرسنیک با افزایش زیست‌توده گیاهی و تقویت سیستم دفاعی

آنتی‌اکسیدانی مرتبط باشد (Li et al., 2016). از سوی دیگر در برخی منابع تلقیح با وزیکولار آربوسکولار میکوریز به‌عنوان یک شیوه بیولوژیکی برای بهبود گیاه‌پالایی معرفی شده است. امانی‌فر و همکاران (۱۳۹۱) دریافتند فاکتور انتقال سرب از ریشه به بخش هوایی در گیاهان ذرت میکوریزی کمتر از گیاهان غیرمیکوریزی بود اما چون تیمار میکوریز بیوماس گیاه را افزایش داد میزان کل برداشت سرب از خاک توسط گیاهان میکوریزی بیشتر بود. در گیاهان میکوریزی، میسلیم خارجی قارچ به دلیل سطح وسیع‌تر، کارایی بیشتری نسبت به ریشه گیاه برای جذب فلزات سنگین دارد. اما فلزات سنگین در دیواره سلولی قارچ و واکوئل سلول گیاهی، غیرمتحرک می‌شوند و انتقال آنها به بخش هوایی کاهش می‌یابد. بنابراین همزیستی میکوریزی ممکن است به تثبیت گیاهی (Phytostabilization) فلزات سنگین کمک کند. به‌نظر می‌رسد تأثیر قارچ‌های آربوسکولار میکوریز بر کاهش یا افزایش جذب فلزات سنگین یا شبه فلزاتی مثل آرسنیک تا حد زیادی به گونه‌های گیاهی، رقم، نوع و غلظت فلزات در خاک و همچنین گونه‌های آربوسکولار میکوریز قارچی وابسته است (Dhalaria et al., 2020).

ورمی کمپوست‌ها یکی دیگر از کودهای مفید هستند که از طریق فرآوری ضایعات آلی نظیر کود دامی، بقایای گیاهی و غیره طی یک فرآیند غیرگرما دوست توسط کرم‌های خاکی تولید می‌شوند. این مواد هنگام عبور از بدن کرم آغشته به مخاط دستگاه گوارش، ویتامین‌ها و آنزیم‌ها شده و در نهایت به صورت یک کود آلی غنی شده درمی‌آیند. ورمی کمپوست با داشتن مقادیر زیادی مواد هیومیکی یک کود زیستی محرک رشد گیاه است و در رابطه با تخلخل زیاد و قدرت جذب و نگهداری بالای آب و محتوای بالای عناصر معدنی یک کود بسیار مفید برای بهبود ساختمان، تهویه و زهکشی و عناصر غذایی خاک و رشد گیاه است (Joshi et al., 2015; Makkar et al., 2022). علاوه بر این، مطالعات متعدد نشان داده که کاربرد ورمی کمپوست باعث افزایش رشد و تحمل گیاهان در برابر تنش‌های مختلف از جمله تنش فلزات سنگین می‌شود

لازم به ذکر است که با توجه به نتایج آزمایش قبلی ما (سالاری و همکاران، ۱۴۰۳) تیمار ۸۰ میلی گرم آرسنیک در هر کیلوگرم خاک یک سطح تنش آرسنیک بود که بیش از ۵۰ درصد کاهش رشد ایجاد کرد و ورمی کمپوست با نسبت ۸ درصد وزنی بیشترین اثر را بر بهبود آثار منفی تنش آرسنیک داشت و لذا در این آزمایش از این سطوح تیمارها استفاده شد. خاک با اتوکلاو به مدت یک ساعت در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد استریل شد. برای تیمار ۸۰ میلی گرم آرسنیک در هر کیلوگرم خاک، مقدار مورد نیاز آرسنات سدیم ($\text{Na}_2\text{HAsO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) در ۵۰ میلی لیتر آب مقطر حل شد و با خاک هر گلدان کاملاً مخلوط شد. برای تثبیت آرسنیک در خاک، سیکل های اشباع مکرر با آب مقطر به مدت یک ماه قبل از کشت انجام شد.

مایه تلقیح میکوریزی مورد استفاده (۵۰ گرم) شامل خاک شنی، بخش های ریشه ذرت کلونیزه شده با قارچ های میکوریزی *Rhizophagus intraradices* و هاگ و هیف های میکوریزی بود که از شرکت ارگانیک در همدان تکثیر شده بود. مشخصات فیزیوشیمیایی ورمی کمپوست مورد استفاده در این تحقیق در جدول ۱ ذکر شده است.

پس از تثبیت آرسنیک در خاک، ورمی کمپوست با نسبت ۸ درصد وزنی مطابق طرح آماری به برخی گلدان ها اضافه شد. سپس برای تلقیح با *R. intraradices*، به ازای هر کیلوگرم خاک از هر گلدان ۵۰ گرم مایه تلقیح در زمان کاشت در حدود ۳ سانتی متر زیر بذر مخلوط شد و ۵۰ گرم مایه تلقیح اتوکلاو شده نیز به گلدان های تلقیح نشده اضافه شد. همه گلدان ها بسته به نیاز گیاهان و شرایط محیطی به خوبی آبیاری شدند. بذرهای *Carthamus tinctorius* L. (رقم گلدشت) از مؤسسه اصلاح و بهبود نهال و بذر (کرج، ایران) تهیه شدند و بذرهای استریل شده در گلدان کشت شدند. پس از طی فرایند طبیعی رشد و اتمام گلدهی، ارتفاع گیاه اندازه گیری شد و از برگ های تازه هر گلدان برای اندازه گیری کلروفیل و نشت الکتروولت ها نمونه برداری شد و همچنین تعدادی از نمونه ها پس از انجماد با استفاده از نیتروژن مایع، برای اندازه گیری فعالیت آنزیم

(عموآقایی و بقایی ۱۳۹۳؛ Amooaghaie and Golmohammadi, 2017; Al Mamun *et al.*, 2021; Makkar *et al.*, 2022). خواص شیمیایی فلزات سنگین منجر به تمایل بسیار قوی برای اتصال به مواد آلی خاک می شود و تشکیل کمپلکس های فلزی قوی با کاهش دسترسی فلزات سنگین، می تواند به بهبود رشد گیاه در خاک های آلوده کمک کند (Gül *et al.*, 2015). Solmaz و همکاران (۲۰۱۷) گزارش کردند که با افزایش دوز ورمی کمپوست، محتوای کادمیوم، کروم، نیکل، سرب و کبالت در خیار کاهش یافت. در مقابل یک مطالعه نشان داد که افزودن ورمی کمپوست به خاک، میزان برداشت کادمیوم، کروم و سرب از خاک های آلوده توسط گیاه جو دوسر را افزایش می دهد (Hoehne *et al.*, 2016).

گیاه گلرنگ (*Carthamus tinctorius*) یک محصول دانه روغنی بومی ایران و از خانواده کاسنیان است که اثر مثبت کاربرد منفرد ورمی کمپوست و آربوسکولار میکوریز بر رشد و عملکرد دانه آن در شرایط بدون تنش یا تحت تنش های دیگر در چند تحقیق گزارش شده است (حقوق شناس و همکاران، ۱۳۹۹، صالحی و همکاران، ۱۴۰۱). اما تأثیر این تیمارها در تحمل تنش فلزات سنگین و خصوصاً اثر ترکیبی آنها در تحمل و تجمع آرسنیک در این گیاه بررسی نشده است. بنابراین پژوهش حاضر برای بررسی اثر کاربرد جداگانه یا توأم ورمی کمپوست و آربوسکولار میکوریز بر صفات زراعی و فیزیولوژیکی و تجمع آرسنیک در گیاه گلرنگ طراحی شده است.

مواد و روش ها

در این تحقیق، اثر غلظت های آرسنیک در دو سطح (صفر و ۸۰ میلی گرم در هر کیلوگرم خاک) و کودهای زیستی در چهار سطح (شاهد، میکوریز، ورمی کمپوست و ترکیب آنها) بر روی گلرنگ در قالب آزمایشی به صورت فاکتوریل با طرح کاملاً تصادفی بررسی شد. برای این منظور از خاک یک منطقه به دور از آلایندهی فلزات سنگین از استان کرمان با مختصات جغرافیایی ۲۹/۵۲۱۷ درجه شمالی و ۵۶/۸۱۸۳ درجه شرقی استفاده شد.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک و ورمی کمپوست مورد استفاده در این تحقیق

CEC (meq/100g)	EC (1:5) (ms/cm)	pH (1:5)	O.C	N (%)	P (%)	K	As μg/kg	Fe	Mn	Zn	Cu	
۱۵/۱۱	۱/۷۸	۶/۴	۰/۲۷	۰/۰۰۳	۰/۵	۲۴/۷	۰/۵	۲۲/۷۶	۴۵۰	۱۲	۲۱	خاک
۱۶/۴۷	۱/۲۲	۷/۴	۱۲/۰۶	۰/۹۸	۰/۱۲	۰/۲۱	۰/۰۰۵	۱۵	۱۰۵	۴۶	۱۰	ورمی کمپوست

هوایی و ریشه، فاکتور انتقال (TF) و میزان برداشت کل آرسنیک طبق رابطه‌های زیر محاسبه شد (Heidari et al., 2020).

رابطه ۱:

محتوای آرسنیک بخش‌هوایی و ریشه = غلظت آرسنیک

در اندام × زیست‌توده هر اندام

رابطه ۲:

فاکتور انتقال = غلظت آرسنیک در ریشه / غلظت آرسنیک

در شاخساره

رابطه ۳:

میزان کل جذب در هر گیاه = محتوای کل آرسنیک

بخش‌هوایی + محتوای کل آرسنیک ریشه

لازم به ذکر است که چون غلظت آرسنیک در ریشه و بخش‌هوایی متفاوت بوده است، رابطه ۱ برای این دو بخش جداگانه محاسبه و بعد نتایج برای برآورد میزان کل برداشت با هم جمع شده است.

داده‌های بدست آمده در این مطالعه، با استفاده از نرم‌افزار SPSS 24.0 مورد تجزیه و تحلیل واریانس قرار گرفت و مقایسه میانگین با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح اطمینان ۹۵٪ انجام شد. همچنین نمودارها با نرم‌افزار Excel 2016 رسم شد.

نتایج

اثر آرسنیک و کودهای زیستی بر رشد و عملکرد دانه: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر ساده آرسنیک و کودهای زیستی بر صفات مورفوفیزیولوژیکی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار است. همچنین اثر متقابل این فاکتورها بر اکثر صفات (بجز کلروفیل *a*) معنی‌دار است (جدول ۲).

آنتی‌اکسیدانی گایاکول پراکسیداز در دمای ۸۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. پس از اتمام دوره رشد و رسیدن بذرها و زرد و خشک‌شدن کامل گیاه، وزن کل بذرها به عنوان عملکرد دانه و وزن خشک ریشه و بخش‌هوایی گیاهان برداشت‌شده اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری صفات بیوشیمیایی، اندازه‌گیری کلروفیل: در

نمونه‌های برگ تازه، کلروفیل به کمک استون ۸۰٪ استخراج و جذب عصاره حاصل در طول موج‌های ۶۴۵ و ۶۶۳ نانومتر خوانش شد. میزان کلروفیل *a* و *b* برگ با استفاده از فرمول‌های پیشنهادی Lichtenthaler و Wellburn (۱۹۸۳) اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری نشت الکترولیت و فعالیت آنزیم پراکسیداز:

نشت الکترولیتی (EL) بر اساس روشی که توسط Dionisio- Sese و Tobita (۱۹۹۸) توصیف شده بود با فرمول زیر اندازه‌گیری شد:

$$EL (\%) = EC1 / EC2 \times 100$$

که در آن EC1 و EC2 هدایت الکتریکی محلولی که برگ

در آن غوطه‌ور شده قبل و بعد از جوشاندن است.

برای سنجش فعالیت آنزیم پراکسیداز از روش Doerge و همکاران (۱۹۹۷) استفاده شد. یک واحد فعالیت آنزیم پراکسیداز بر اساس تغییر در جذب نوری در دقیقه و با استفاده از ضریب خاموشی $26/61 \text{ mM}^{-1}\text{Cm}^{-1}$ محاسبه شد.

سنجش آرسنیک و فسفر گیاه و شاخص‌های گیاه‌پالایی:

جهت سنجش میزان آرسنیک در نمونه گیاهی ۰/۲ گرم از نمونه ریشه و بخش‌هوایی گیاه خشک شده با ۹ میلی‌لیتر اسید نیتریک و ۰/۵ میلی‌لیتر پراکسید هیدروژن هضم و اندازه‌گیری آرسنیک و فسفر گیاه با استفاده از دستگاه (ICP Varian) ساخت کشور استرالیا) انجام شد. محتوای آرسنیک بخش

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر سطوح مختلف آرسنیک و کودهای زیستی بر پارامترهای رشد، عملکرد دانه، محتوای فسفر و کلروفیل برگ گلرنگ تحت تنش آرسنیک

متغیرها	درجه آزادی	بخش خشک هوایی	وزن خشک ریشه	ارتفاع	عملکرد دانه	فسفر	نسبت فسفر به آرسنیک	کلروفیل <i>a</i>	کلروفیل <i>b</i>
آرسنیک	۱	۷۳/۸۴۳**	۱/۸۸۷**	۱۱۷۸/۶۶۲**	۱۶/۸۰۷**	۲۵/۹۷۹**	۲/۶۷۵**	۱۳/۴۷۰**	۶/۲۳۲**
انواع کود زیستی	۳	۸/۰۱۹**	۲/۱۳۸**	۲۴۲/۸۴۹**	۳/۸۱۳**	۵/۸۲۲**	۰/۰۹۸**	۱/۳۶۴**	۰/۴۳۸**
آرسنیک×کود زیستی	۳	۶/۱۶۳**	۰/۱۰۶**	۱۰/۹۳۲**	۰/۰۴۲*	۰/۸۵۸**	۰/۰۹۸**	۰/۰۲۸ ^{ns}	۰/۰۹۸**
خطا	۱۶	۱/۱۶	۰/۰۱۸	۱/۵۷۳	۰/۰۱۱	۰/۰۰۹	۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۱	۰/۰۰۹

** معنی دار در سطح احتمال ۱٪، * معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ns عدم معنی داری

آرسنیک به تنهایی شد (شکل ۲).

اثر آرسنیک و کودهای زیستی بر غلظت فسفر و نسبت فسفر به آرسنیک در برگ: با توجه به نتایج آنالیز واریانس (جدول ۲) اثر مستقل و متقابل آرسنیک و کودهای زیستی بر غلظت فسفر و نسبت فسفر به آرسنیک در برگ در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است.

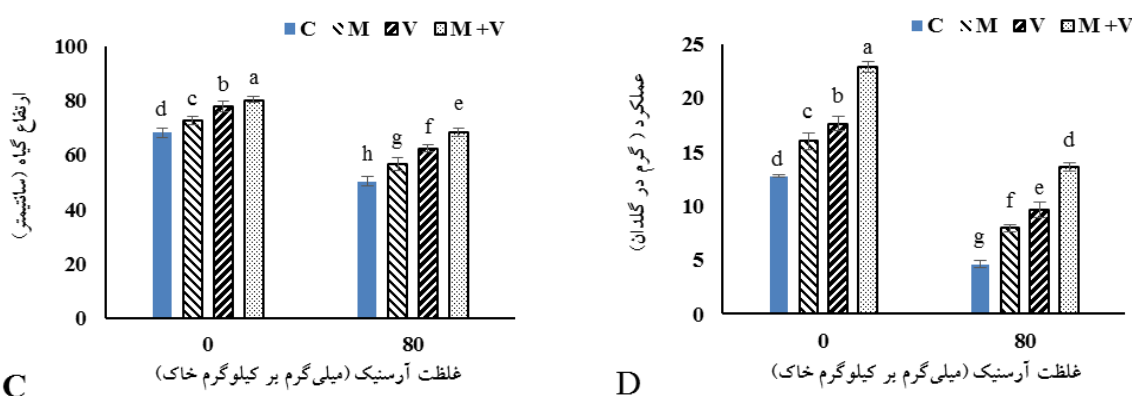
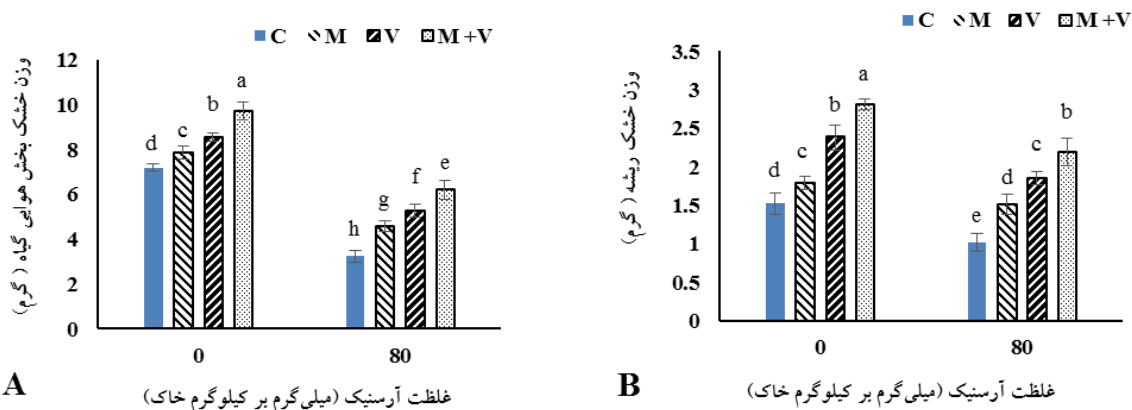
با قرار گرفتن در معرض ۸۰ میلی گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک، غلظت فسفر در برگ تقریباً ۵۰ درصد کاهش یافت (شکل ۳). تیمار با میکوریز، ورمی کمپوست و تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) میزان فسفر را در برگ به ترتیب به میزان ۲۵، ۲۰ و ۳۰٪ در شرایط بدون تنش و ۹۰، ۳۰ و ۱۰۰ درصد تحت تنش آرسنیک افزایش داد (شکل ۳-A). تیمار با میکوریز و ورمی کمپوست و تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) نسبت فسفر به آرسنیک را در برگ به میزان ۹۲، ۶۹ و ۱/۷ برابر نسبت به تیمار آرسنیک تنها افزایش داد (شکل ۳-B).

اثر آرسنیک و کودهای زیستی بر غلظت و محتوای آرسنیک در ریشه، برگ و فاکتور انتقال آرسنیک: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر ساده آرسنیک و کودهای زیستی بر غلظت و محتوای آرسنیک در ریشه، برگ و فاکتور انتقال آرسنیک در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است. همچنین اثر متقابل این فاکتورها بر همه صفات فوق در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار است (جدول ۲).

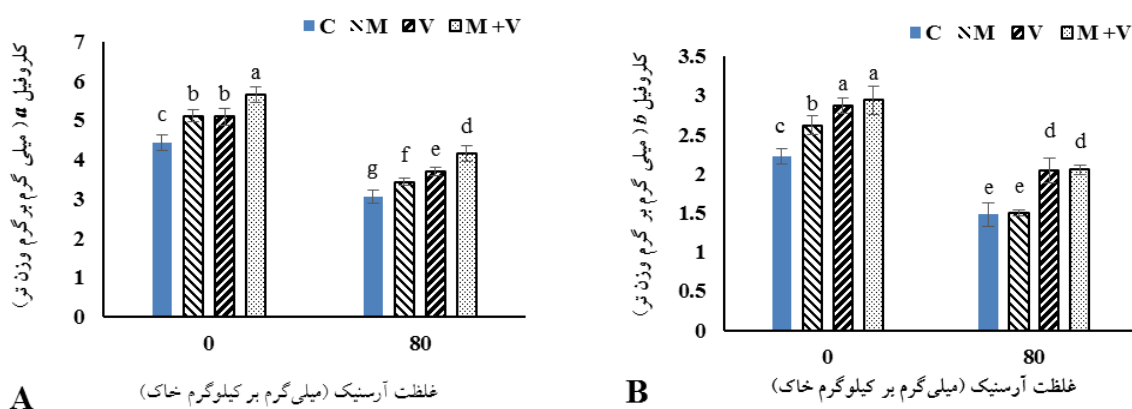
مقایسه میانگین نشان داد که وزن خشک ریشه و بخش هوایی، ارتفاع و عملکرد دانه گیاه تحت تیمار ۸۰ میلی گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک، کاهش یافت و تیمار خاک با ورمی کمپوست و میکوریز و به ویژه تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) به طور معنی داری این صفات را در هر دو حالت بدون تنش و تنش آرسنیک بهبود بخشید. تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) مؤثرتر بود و وزن خشک ریشه و بخش هوایی را به ترتیب به ۱۰۰ و ۳۵ درصد در شرایط بدون تنش و ۱۰۰ و ۹۲ درصد تحت تنش آرسنیک افزایش داد. همچنین تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) عملکرد دانه را به ترتیب به میزان ۷۹/۶ درصد در شرایط بدون تنش و ۱/۹۵ برابر در گیاهان تحت تنش آرسنیک افزایش داد (شکل ۱).

اثر آرسنیک و کودهای زیستی بر محتوای کلروفیل *a* و *b*:

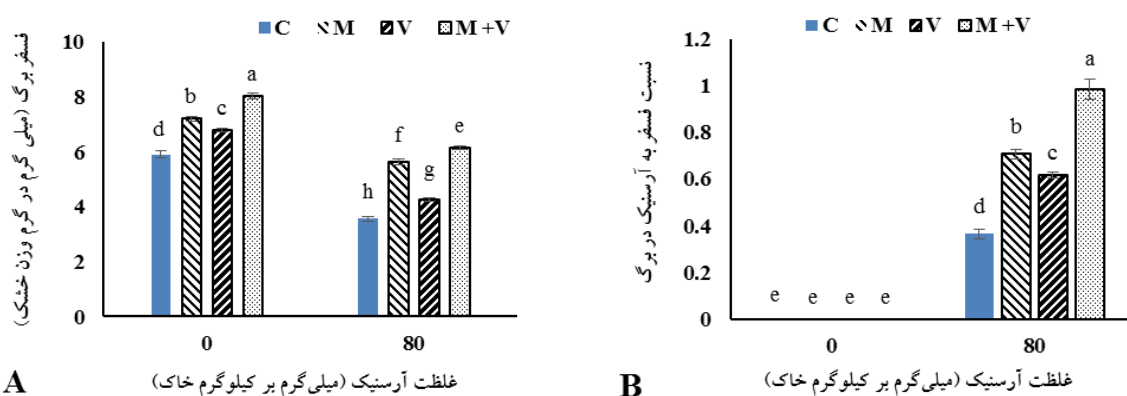
تنش آرسنیک به طور معنی داری محتوای کلروفیل *a* و *b* را در برگها کاهش داد (شکل ۲). تیمار خاک با ورمی کمپوست و تلفیق با میکوریز و همچنین تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز)، به طور معنی داری باعث افزایش محتوای کلروفیل *a* و *b* تحت شرایط بدون تنش و تحت تنش آرسنیک شد (شکل ۲). به هر حال، تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز) مؤثرتر بود و به ترتیب باعث افزایش محتوای کلروفیل *a* و *b* به میزان ۲۷/۴ و ۳۲/۰۸ درصد در شرایط بدون تنش و ۳۶/۳۶ و ۳۸/۱۵ درصد در برگ گیاهان تحت تنش در مقایسه با تیمار

شکل ۱- اثرات متقابل ورمی کمپوست (A) و تلقیح با *R. intraradices* بر وزن خشک بخش هوایی (A) و ریشه (B)، ارتفاع (C) و عملکرد دانه (D). تیمارهای دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند. در روی نمودارها حروف C کنترل، M میکوریز، V ورمی کمپوست، و M+V تیمار ترکیبی میکوریز و ورمی کمپوست را معرفی می‌کند.

شکل ۲- اثرات متقابل ورمی کمپوست (A) و تلقیح با *R. intraradices* بر کلروفیل a (A)، کلروفیل b (B)، در گلرنگ تحت تنش ۸۰ میلی‌گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک. تیمارهای دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند. در روی نمودارها حروف C کنترل، M میکوریز، V ورمی کمپوست، و M+V تیمار ترکیبی میکوریز و ورمی کمپوست را معرفی می‌کند.

شکل ۳- اثر متقابل ورمی کمپوست (۸٪) و تلقیح با *R. intraradices* بر میزان فسفر برگ (A) و نسبت فسفر به آرسنیک در برگ (B) گلرنگ تحت تنش ۸۰ میلی گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک. تیمارهای دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند. در روی نمودارها حروف C کنترل، M میکوریز، V ورمی کمپوست، و M+V تیمار ترکیبی میکوریز و ورمی کمپوست را معرفی می‌کند.

جدول ۳- تجزیه واریانس اثر سطوح مختلف آرسنیک و کودهای زیستی بر غلظت و تجمع کل آرسنیک در ریشه و برگ، نشت الکترولیتی و پراکسیداز در برگ گلرنگ تحت تنش آرسنیک

متغیرها	درجه آزادی	آرسنیک ریشه	آرسنیک برگ	تجمع کل در ریشه	تجمع کل در برگ
آرسنیک	۱	۹۰۸۸/۹۸۸**	۳۵۸/۴۹۴**	۲۳۶۶۲/۰۳۵**	۷۷۱۹/۸۵۳**
انواع کود زیستی	۳	۳۹/۱۰۴**	۳/۴۹**	۴۱۷/۹۸۴**	۱۴/۰۹۸**
آرسنیک × کود زیستی	۳	۳۹/۱۰۴**	۳/۴۹**	۴۱۷/۹۸۴**	۱۴/۰۹۸**
خطا	۱۶	۰/۹۱۹	۰/۰۲۶	۳/۹۳۹	۰/۶۷۵

** معنی دار در سطح احتمال ۱٪، * معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ns عدم معنی داری

ادامه جدول ۳-

متغیرها	درجه آزادی	برداشت کل هر گیاه	فاکتور انتقال آرسنیک از ریشه به برگ	نشت الکترولیتی	پراکسیداز
آرسنیک	۱	۵۸۴۱۲/۷۹۱**	۰/۲۳۶**	۲۹۹۹/۱۴۷**	۳۲۲۲/۴۸۴**
انواع کود زیستی	۳	۵۸۰/۶۳۸**	۰/۰۰۲**	۹۱/۷۴۶**	۱۴۳/۶۷۲**
آرسنیک × کود زیستی	۳	۵۸۰/۶۳۸**	۰/۰۰۲**	۸۷/۵۱۰**	۸۲/۸۹۲**
خطا	۱۶	۳/۶۹۹	۰/۰۰۰۳۳	۴/۲۳۱	۸/۴۱۲

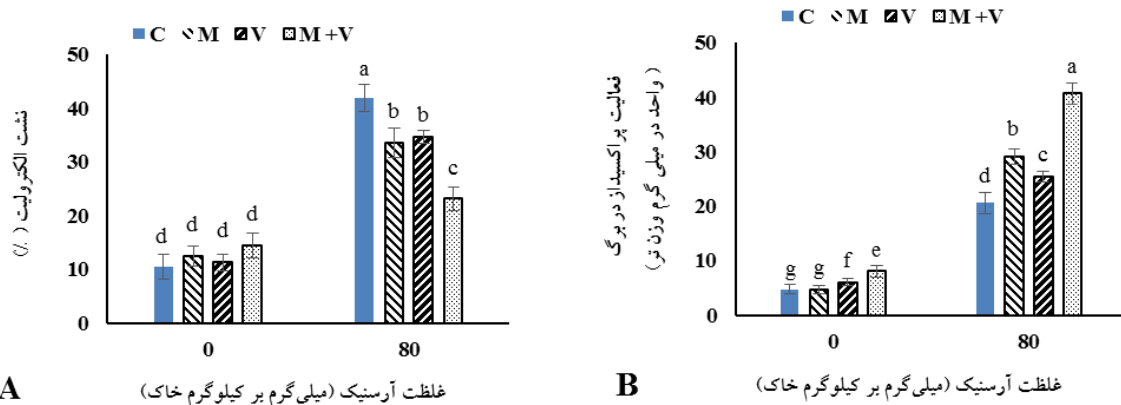
** معنی دار در سطح احتمال ۱٪، * معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ns عدم معنی داری

با قرار گرفتن در معرض ۸۰ میلی گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک، غلظت آرسنیک در ریشه و برگ به ترتیب ۴۰/۹، ۹/۷۶ به دست آمد (جدول ۴). تیمار با ورمی کمپوست غلظت آرسنیک را در برگ ۲۸/۳٪ و در ریشه ۱۹/۸٪ کاهش داد. در

جدول ۴- اثرات متقابل ورمی کمپوست و تلقیح با *R. intraradices* بر غلظت و تجمع کل آرسنیک در ریشه و برگ و فاکتور انتقال تحت تنش آرسنیک

فاکتور انتقال آرسنیک از ریشه به برگ	تجمع کل آرسنیک در بخش هوایی (میکروگرم)			غلظت آرسنیک ریشه (میکروگرم بر گرم وزن خشک)		کود زیستی	شاهد
	تجمع کل آرسنیک	تجمع کل آرسنیک در ریشه	تجمع کل آرسنیک در برگ	غلظت آرسنیک ریشه	غلظت آرسنیک برگ		
شاهد	۰	۰	۰	۰	۰	شاهد	۰
میکوریز	۰	۰	۰	۰	۰	میکوریز	۰
ورمی کمپوست	۰	۰	۰	۰	۰	ورمی کمپوست	۰
ورمی کمپوست + میکوریز	۰	۰	۰	۰	۰	ورمی کمپوست + میکوریز	۰
شاهد	۰/۲۳۸±۰/۰۰۹ ^a	۷۲/۹۸±۲/۱۲ ^d	۳۱/۵۵±۱/۶۱ ^c	۴۱/۴۳±۰/۵۶ ^d	۹/۷۶±۰/۳ ^a	۴۰/۹±۱/۱۴ ^b	شاهد
میکوریز	۰/۱۷۹±۰/۰۰۸ ^c	۱۰۴/۲۵±۱/۰۹ ^b	۳۶/۵۴±۰/۵۶ ^b	۶۷/۷۱±۰/۷ ^b	۷/۹۸±۰/۱۲۶ ^b	۴۴/۷۵±۰/۳۹ ^a	میکوریز
ورمی کمپوست	۰/۲۱۳±۰/۰۰۵ ^b	۹۷/۱۵±۲/۳۴ ^c	۳۶/۶۱±۱/۱ ^b	۶۰/۵۳±۱/۶۸ ^c	۶/۹۳±۰/۲۳۶ ^c	۳۲/۸±۰/۷ ^d	ورمی کمپوست
ورمی کمپوست + میکوریز	۰/۱۵۳±۰/۰۱۱ ^d	۱۲۰/۲۹±۴/۳ ^a	۳۸/۷۸±۱/۱۲ ^a	۸۱/۵±۵/۲۷ ^a	۶/۲۵±۰/۲۱۷ ^d	۳۷/۲۳±۳/۳۲۷ ^c	ورمی کمپوست + میکوریز

تیمارهای دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند.

شکل ۴- اثر متقابل ورمی کمپوست (A) و تلقیح با *R. intraradices* و نشست الکترولیتی (B) و فعالیت پراکسیداز (B) در برگ گلرنگ تحت تنش ۸۰ میلی گرم آرسنیک بر کیلوگرم خاک. تیمارهای دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند. در روی نمودارها حروف C کنترل، M میکوریز، V ورمی کمپوست، و M+V تیمار ترکیبی میکوریز و ورمی کمپوست را معرفی می‌کند.

ورمی کمپوست و تلقیح با میکوریز و همچنین تیمار ترکیبی (ورمی کمپوست + میکوریز)، به طور قابل توجهی فاکتور انتقال را کاهش داد. تیمار خاک با ورمی کمپوست، میکوریز و ترکیب آنها به ترتیب فاکتور انتقال را از ریشه به برگ به میزان ۱۰/۵، ۲۱/۴ و ۳۵/۷ درصد در گیاهان تحت تنش آرسنیک نسبت به تیمار آرسنیک تنها کاهش داد.

مقابل، تیمار خاک با میکوریز غلظت آرسنیک را در ریشه به میزان ۱۶ درصد افزایش داد (جدول ۴). به طور جالبی تجمع کل آرسنیک در ریشه و بخش هوایی و میزان برداشت کل هر گیاه در تیمار ورمی کمپوست به میزان ۴۶، ۱۶، ۳۲/۸ درصد و با میکوریز به میزان ۶۳، ۱۵/۸، ۴۳٪ و در تیمارهای ترکیبی به میزان ۹۷، ۲۳، ۶۴٪ افزایش یافت. اما تیمار خاک با

اثر آرسنیک و کودهای زیستی بر نشت الکترولیتی و فعالیت آنزیم پراکسیداز: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر مستقل و متقابل آرسنیک و کودهای زیستی بر میزان نشت الکترولیتی و فعالیت پراکسیداز در برگ در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۳).

افزودن ۸۰ میلی‌گرم آرسنیک به ازای هر کیلوگرم خاک باعث افزایش محتوای نشت الکترولیتی، در برگ‌ها به میزان ۴۱/۸۶، و افزایش ۴/۵ برابر فعالیت آنزیم پراکسیداز در برگ گلرنگ در مقایسه با برگ گیاهان شاهد شد (شکل ۴). تیمار خاک با ورمی‌کمپوست و تلقیح با میکوریز و همچنین تیمار ترکیبی (ورمی‌کمپوست + میکوریز)، محتوای نشت الکترولیتی، در برگ‌ها را به ترتیب به میزان ۴۵، ۴۶/۱۱ و ۷۴ درصد کاهش داد و در مقابل فعالیت پراکسیداز به میزان ۱۲، ۲۳/۳ و ۴۱/۶ درصد در گیاهان تحت تنش در مقایسه با تیمار آرسنیک به تنهایی افزایش داد (شکل ۴).

بحث

در شرایط بدون تنش آرسنیک، کاربرد منفرد و ترکیبی ورمی‌کمپوست و میکوریز باعث بهبود بیوماس بخش هوایی و ریشه، ارتفاع و همچنین افزایش عملکرد دانه در گیاه گلرنگ شد (شکل ۱) که ممکن است به نقش ورمی‌کمپوست و میکوریز در بهبود عرضه مواد معدنی، به ویژه فسفر مربوط باشد. سطح بزرگتر سیستم ریشه‌های گسترده قارچ‌های میکوریزی می‌تواند به تأمین مواد معدنی و آب بیشتر برای گیاهان کمک کند (Begum et al., 2019). غنی‌سازی خاک با ورمی‌کمپوست هم می‌تواند تأمین مواد مغذی ضروری (نیترژن، فسفر، پتاسیم، کلسیم و آهن) را از طریق فرآیند کانی‌سازی و ایجاد یک محیط مناسب ریشه‌زایی به دلیل تحریک فعالیت میکروبی و بهبود ساختار هوادهی خاک تضمین کند. علاوه بر این، اجزای فعال موجود در ورمی‌کمپوست مانند اسیدهای هیومیک و فولیک نیز مستقیماً باعث رشد می‌شوند (Joshi et al., 2015). امیدی و همکاران (۱۳۹۲) هم گزارش کردند که همزیستی با قارچ گلوبوس

ارتفاع، شاخه‌دهی، عملکرد بیولوژیکی، تعداد غوزه‌های فرعی، عملکرد دانه و درصد پروتئین دانه در گلرنگ را بهبود داد. صالحی و همکاران (۱۴۰۱) هم گزارش کردند که کاربرد ورمی‌کمپوست اثر مثبت و معنی‌داری بر تعداد گل در بوته، ارتفاع بوته، قطر ساقه، طول و عرض برگ، درصد روغن، میزان و نوع اسیدهای چرب گیاه گلرنگ تحت شرایط بدون تنش داشت. در این مطالعه، احتمالاً تأثیر میکوریز و ورمی‌کمپوست بر افزایش کلروفیل برگ (شکل ۲) منجر به افزایش کارایی فتوسنتزی و در نتیجه افزایش رشد و عملکرد دانه شده است (جدول ۴). به‌طور مشابه، افزایش محتوای کلروفیل و پارامترهای رشد قبلاً در استویای تلقیح‌شده با *R. intraradices* (Vafadar et al., 2013) و آویشن تیمار شده با ورمی‌کمپوست (Amooaghaie and Golmohammadi, 2017) در شرایط بدون تنش گزارش شده است.

نتایج این مطالعه نشان داد که افزودن ۸۰ میلی‌گرم آرسنیک در کیلوگرم خاک، باعث کاهش رشد، عملکرد دانه (شکل ۱) و محتوای کلروفیل (شکل ۲) در گیاه گلرنگ شد که مشابه با گزارش محمدی و همکاران (۱۳۹۴) بود. آرسنیک بر جذب آب و مواد مغذی ضروری خصوصاً فسفر، اثر منفی دارد و متابولیسم پروتئین و فسفوریلاسیون اکسیداتیو و فتوسنتز را در گیاه کاهش می‌دهد و باعث پراکسیداسیون لیپیدهای غشای سلولی می‌شود و در نتیجه موجب کاهش رشد گیاه می‌شود (Chandrakar et al., 2016; Nabi et al., 2021). در این مطالعه افزایش نشت الکترولیت در برگ‌ها (شکل ۴ - A) نشان می‌دهد که کاهش محتوای کلروفیل برگ‌های گلرنگ تحت تنش آرسنیک (شکل ۲) ممکن است نتیجه تنش اکسیداتیو القا شده با آرسنیک باشد که منجر به تجزیه زودهنگام کلروفیل می‌شود. کاربرد میکوریز و ورمی‌کمپوست با کاهش تنش اکسیداتیو (شکل ۴) به حفظ کلروفیل (شکل ۲) کمک کرد و در نتیجه موجب افزایش رشد گیاه شد. به‌طور مشابهی بهبود محتوای کلروفیل و رشد و محصول گندم تحت تنش کادمیوم به وسیله کاربرد ورمی‌کمپوست (Pan et al., 2022) و در گندم تحت تنش نیکل با تیمار میکوریز (Heydarian et al., 2018)

گزارش شده است.

کاربرد ترکیبی میکوریز و ورمی‌کمپوست در هر دو شرایط بدون تنش و تحت تنش آرسنیک بهتر از تیمارهای منفرد رشد و عملکرد دانه را افزایش داد (شکل ۱) که دلالت بر اثر هم‌افزایی بین ورمی‌کمپوست و میکوریز بر رشد گیاه دارد. احتمالاً تأمین بیشتر مواد معدنی ضروری با ورمی‌کمپوست و سطح بزرگتر ریشه‌های قارچ برای جذب مواد معدنی و کاهش بیشتر آسیب تنش اکسیداتیو القاشده با آرسنیک، بیوستنز و بقای کلروفیل و فتوستنز را بهبود بخشید که به نوبه خود منجر به رشد و عملکرد دانه بهتر گیاه گلرنگ شد. پیشنهاد شده که برخلاف کودهای شیمیایی که تمایل گیاه به همزیستی با قارچ‌های میکوریزی را کاهش می‌دهند، آزادسازی آرام و پیوسته مواد مغذی از ورمی‌کمپوست، امکان کلونیزاسیون ریشه‌ها به وسیله قارچ‌های میکوریزی و استقرار آنها را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، ورمی‌کمپوست حاوی مقدار زیادی اسید هیومیک است که ممکن است رشد و توسعه ریشه‌های قارچ‌های میکوریزی را تحریک کند (Maji et al., 2017) که به نوبه خود باعث افزایش سطح جذب عناصر غذایی برای گیاه می‌شود. Perner و همکاران (۲۰۰۷) گزارش دادند که استفاده از کودهای آلی تأثیر همزیستی قارچ‌های میکوریزی بر رشد گیاه شمعدانی را تقویت کرد و به دلیل جذب بیشتر فسفر و نیتروژن، رشد گیاه را تقویت کرد.

افزودن آرسنیک به خاک باعث کاهش غلظت فسفر در برگ شده است (شکل ۳-A). آرسنیک از طریق سیستم‌های انتقال فسفات جذب می‌شود و به همین دلیل در رقابت با فسفر می‌تواند جذب فسفر در گیاهان را کاهش دهد و در نتیجه رشد و فرآیندهای زیستی گیاهان را به شدت مختل کند (Chandrakar et al., 2016). تلقیح قارچ‌های میکوریزی و تیمار خاک با ورمی‌کمپوست کمبود فسفر ناشی از آرسنیک را بهبود بخشید و غلظت آرسنیک را کاهش داد و در نتیجه باعث افزایش نسبت فسفر به آرسنیک در برگ گلرنگ شد (شکل ۳-B) که این ممکن است دلیل دیگری برای اثر این تیمارها برای بهبود رشد گیاه تحت تنش آرسنیک باشد. به‌طور

مشابه، Chen و همکاران (۲۰۰۷) گزارش کردند که تلقیح با *Glomus mosseae* منجر به اثرات متضاد بر غلظت فسفر و آرسنیک در یونجه شد. ثابت شده است که تلقیح میکوریز فعالیت ناقلین فسفر با میل ترکیبی بالا، واقع در سلول‌های اپیدرمی ریشه را محدود می‌کند تا جذب آرسنیک را کاهش دهد اما جذب و انتقال فسفر از طریق هیف‌های قارچ میکوریزی به سلول‌های پوست ریشه باعث تأمین فسفر مورد نیاز گیاه می‌شود و در نتیجه نسبت فسفر به آرسنیک را در گیاهان افزایش می‌دهد (Christophersen et al., 2009). افزایش غلظت فسفر بخش هوایی با کاربرد ورمی‌کمپوست نیز می‌تواند به حضور فسفر و باکتری‌های معدنی‌کننده فسفر آلی در ورمی‌کمپوست نسبت داده شود یا ممکن است به افزایش رهاسازی فسفر از ترکیبات غیر آلی فسفر خاک به دلیل تأثیر ورمی‌کمپوست بر تحریک فعالیت باکتری‌های حل‌کننده فسفر در خاک مربوط باشد (Saha et al., 2010). بالاترین محتوای فسفر در هر دو شرایط عدم تنش و تنش آرسنیک در تیمار ترکیبی (شکل ۳-A) ثبت شد که احتمالاً مربوط به اثر هم‌افزایی بین این تیمارها بود.

همان‌طور که مورد انتظار بود با افزودن آرسنیک به خاک، غلظت آرسنیک در بخش هوایی و ریشه افزایش یافت. به‌طور جالبی تلقیح میکوریزی باعث افزایش تجمع آرسنیک در ریشه اما کاهش انتقال آرسنیک به برگ‌ها گیاهان تیمار شده با میکوریز و ترکیب میکوریز با ورمی‌کمپوست شد (جدول ۴). به احتمال زیاد، ریشه‌های قارچی سطح بزرگ‌تری را برای جذب آرسنیک در تیمارهای میکوریز و ترکیبی فراهم می‌کنند. مطالعه دیگری نشان داد که تلقیح با *R. irregularis* به‌طور قابل توجهی غلظت آرسنیک را در ریشه افزایش داد، اما غلظت آن در بخش هوایی برنج را کاهش داد (Li et al., 2016).

استفاده از ورمی‌کمپوست به تنهایی باعث کاهش قابل توجه غلظت آرسنیک در ریشه و برگ گلرنگ شد. این معمولاً به اتصال فلزات سنگین به مواد آلی در ورمی‌کمپوست نسبت داده می‌شود که به نوبه خود فراهمی زیستی فلز را در خاک کاهش می‌دهد و در نتیجه جذب و جابجایی فلزات سنگین در

گیاهان را کاهش می‌دهد (Gul et al., 2015). Sunitha و همکاران (۲۰۱۴) هم دریافتند که مواد آلی موجود در ورمی کمپوست یا کود مرغی به‌طور قابل‌توجهی تحرک و قابلیت دسترسی کروم در خاک و در نتیجه جذب و تجمع کروم در گیاه را کاهش و در نتیجه عملکرد ذرت را افزایش داد. به هر حال قابل توجه است که روند افزایشی محتوای کل آرسنیک در ریشه و بخش هوایی گلرنگ (جدول ۴) نشان می‌دهد که کاربرد ورمی کمپوست جذب کل آرسنیک را کاهش نداده و کاهش غلظت آرسنیک در ریشه و بخش هوایی احتمالاً به اثر رقت رشد مرتبط است. به عبارت دیگر، اگر چه ورمی کمپوست باعث افزایش تجمع کل آرسنیک در گلرنگ شد و توان گیاه‌پالایی گلرنگ را تقویت کرد اما چون تولید زیست‌توده را افزایش داد، کل آرسنیک برداشت شده توسط گیاه در زیست‌توده بیشتری توزیع شد. در نتیجه غلظت آرسنیک را در ریشه و بخش هوایی کاهش یافت و یک اثر رقت مرتبط با افزایش رشد رخ داد. این رقت، اثرات سمی آرسنیک را در بخش هوایی کاهش می‌دهد و به حفظ محتوای کلروفیل موجود در برگ و رشد و عملکرد دانه گیاه کمک می‌کند. در همین راستا، Wang و همکاران (۲۰۱۲) دریافتند که ورمی کمپوست حاصل از کود خوک باعث تثبیت کادمیوم در خاک شد اما تولید زیست‌توده را افزایش داد و در نتیجه کارایی گیاه‌پالایی توسط *Sedum alfredii* را افزایش داد.

جالب توجه است که بیشترین تجمع کل آرسنیک در تیمارهای ترکیبی بدست آمد (جدول ۴)، در نتیجه غلظت کمتر آرسنیک در بخش هوایی، در تیمارهای ترکیبی را نیز می‌توان به عنوان "اثر رقت رشد" در نظر گرفت. به عبارت دیگر، اگر چه این تیمار غلظت آرسنیک را در ریشه و بخش هوایی کاهش داد، اما به دلیل تغذیه بهتر گیاه، افزایش وزن خشک بخش هوایی و ریشه را چشمگیرتر بود و چون میزان تجمع آرسنیک از حاصلضرب غلظت آرسنیک در میزان زیست‌توده محاسبه می‌شود، این تیمار باعث افزایش تجمع کل آرسنیک در بوته و در نتیجه تقویت توان گیاه‌پالایی گلرنگ شد. داده‌های ما نشان می‌دهد که ورمی کمپوست و میکوریز به افزایش جذب

کمک کرد و در نتیجه موجب افزایش ظرفیت تثبیت گیاهی آرسنیک در گیاهان گلرنگ شد اما این تیمارها مکانیسم‌های مؤثری را برای توقیف کردن آرسنیک در ریشه‌ها فعال کرد تا رشد بخش هوایی و تولید محصول کاهش پیدا نکند. معلوم شده است که برخی پروتئین‌های قارچی مثل گلوبالین و یا گروه‌های کربوکسیل یا هیدروکسیل موجود در ساختار دیواره قارچ میکوریزی، توانایی کمپلکس کردن فلزات سنگین را دارند و در نتیجه ممکن است از انتقال فلز به بخش هوایی گیاه ممانعت کنند (Qiu et al., 2022). به‌طور مشابه، Gomes و همکاران (۲۰۱۲) گزارش کردند که تیمار خاک با مواد آلی باعث کاهش محتوای آرسنیک در محلول خاک و بخش هوایی قارچ‌های *Anadenanthera peregrina* شد و استفاده همزمان از قارچ‌های میکوریزی و مواد آلی منجر به بیشترین تجمع آرسنیک در ریشه و همچنین کمترین فاکتور انتقال آرسنیک در بخش هوایی شد و در نتیجه کاربرد ترکیبی میکوریز و مواد آلی به‌طور قابل‌توجهی کارایی تثبیت گیاهی را در این گیاه افزایش داد. از سوی دیگر افزایش فعالیت پراکسیداز (شکل ۴-B) و کاهش نشت الکترولیتی (شکل ۴-A) نشان می‌دهد که تأثیر مثبت میکوریز و ورمی کمپوست بر تحمل آرسنیک تنها به دلیل کاهش دسترسی به آرسنیک در خاک و کاهش جذب آرسنیک توسط گیاهان نیست و تقویت سیستم دفاعی آنتی‌اکسیدانی ممکن است نقش مهمی در سم‌زدایی آرسنیک در گلرنگ داشته باشد. به‌طور مشابه، Alam و همکاران (۲۰۲۰) اعلام کردند که تیمار جداگانه قارچ‌های میکوریزی و بیوجار غلظت آرسنیک و محتوای مالون دی‌آلدئید را کاهش و فعالیت آسکوربات پراکسیداز، پراکسیداز و کاتالاز را در نخودفرنگی افزایش دادند. رستمی و همکاران (۱۳۹۸) هم دریافتند که تلقیح قارچ میکوریز می‌تواند از طریق تقویت فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان باعث افزایش زیست‌توده و بهبود تحمل این گیاهان آفتابگردان و گلرنگ در برابر سمیت کادمیوم شد.

نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر، سمیت آرسنیک با کاهش محتوای کلروفیل

گیاهان افزایش داد. بنابراین، استفاده همزمان از ورمی کمپوست و میکوریز نه تنها رشد و بهبود عملکرد محصول می‌دهد، بلکه ممکن است یک استراتژی گیاه‌پالایی کارآمد، کم‌هزینه و کاربردی برای اصلاح خاک‌های آلوده به آرسنیک باشد. به هر حال، این اثرات باید در مطالعات آینده در سطح مزرعه‌ای بیشتر مورد بررسی قرار گیرد.

(شکل ۲) و با ایجاد تنش اکسیداتیو و صرف انرژی برای فعالیت‌های آنتی‌اکسیدانی، موجب کاهش انتقال فرآورده‌های حاصل از فتوسنتز به دانه در حال پرشدن و در نهایت کاهش عملکرد دانه و رشد گیاهان شد و کاربرد ورمی کمپوست و میکوریز این شاخص‌ها را بهبود داد. علاوه بر این کاربرد توأم میکوریز و ورمی کمپوست بیش از تیمار جداگانه آنها باعث افزایش تحمل گیاهان شد و توان گیاه‌پالایی و ظرفیت تثبیت گیاهی آرسنیک را به دلیل افزایش زیست‌توده

منابع

- اطرشی، محمود، وفادار، فریناز، و عمواقایی، ریحانه (۱۳۹۴). اثر قارچ میکوریز و ریزوباکتری‌های محرک رشد گیاه بر سرعت رشد، زمان گلدهی والگوی تجمع استویوزاید در گیاه استویا (*Stevia rebaudiana Bert.*). دو ماهنامه علمی پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۳۱(۲)، ۲۳۴-۲۲۰.
- امانی‌فر، ستاره، اصغرزاد، ناصرعلی، نجفی، نصرت‌اله، اوستان، شاهین، و بلندنظر، صاحبعلی (۱۳۹۱). اثر قارچ‌های میکوریز آربوسکولار بر گیاه‌پالایی سرب توسط سورگوم (*Sorghum bicolor L.*). نشریه دانش آب و خاک، ۲۲(۱)، ۱۵۵-۱۷۰.
- امیدی، آرزو، میرزاخانی، محمد، و اردکانی، محمدرضا (۱۳۹۲). اثر همزیستی ازتوباکتر و میکوریز بر درصد پروتئین و برخی خصوصیات زراعی گلرنگ. پژوهش‌های زراعی در حاشیه کویر، ۱۰(۳)، ۲۲۰-۲۰۹.
- حق‌شناس، رضا، شرفی، سوران، و قلی‌نژاد، اسماعیل (۱۳۹۹). تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی و میکوریز بر عملکرد ارقام گلرنگ. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار، ۳(۲)، ۱۰۹-۹۱.
- رستمی، رامین، دانشور، ماشالله، اسماعیلی، احمد، و زاهدی، مرتضی (۱۳۹۸). تأثیر قارچ میکوریز بر پارامترهای رشدی و فیزیولوژیکی آفتابگردان و گلرنگ تحت تنش کادمیم. فرآیند و کارکرد گیاهی، ۸(۳)، ۱۹۵-۲۰۵.
- سالاری، حسن، عمواقایی، ریحانه، و مظفری، حسین (۱۴۰۳). مقایسه اثر دو نوع ورمی کمپوست بر آرسنیک قابل دسترس خاک، رشد و انباشت آرسنیک در گلرنگ (*Carthamus tinctorius*). انتشار آنلاین مجله پژوهش‌های گیاهی از تاریخ ۲۰ خرداد ۱۴۰۲.
- عمواقایی، ریحانه، و بقایی، مریم (۱۳۹۳). اثر وابسته به غلظت ورمی کمپوست و عصاره آن بر جوانه‌زنی بذر و رشد رویشی سیاهدانه. مجله پژوهش‌های گیاهی، ۲۷(۴)، ۷۰۲-۶۹۱. DOR. 20.1001.1.23832592.1393.27.4.16.0.
- فرج‌زاده، الناز، و اسدی، ملیحه (۱۳۹۸). بررسی سویه‌های قارچ میکوریز و مقادیر مصرف کود فسفره بر عملکرد و خصوصیات فیزیولوژیکی گلرنگ رقم فرامان. فصلنامه اکوفیزیولوژی گیاهی، ۳۸(۱۱)، ۱۰۲-۹۰.
- صالحی، مهتاب، ملکی‌نیا، عاطفه و شهبازی، محدثه (۱۴۰۱). اثر کاربرد ورمی کمپوست و اسیدهیومیک بر برخی خصوصیات کمی و کیفی گلرنگ (*Carthamus tinctorius L.*). فرآیند و کارکرد گیاهی، ۱۱(۵۱)، ۳۰۵-۲۹۵.
- محمدی، سپیده، حیدری، مصطفی، دهمرده، مهدی، و اصغری، حمیدرضا (۱۳۹۴). تأثیر نیتروژن و آرسنیک بر رنگدانه‌های فتوسنتزی، فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و مقادیر عناصر معدنی گلرنگ (*Carthamus tinctorius L.*). نشریه تولید گیاهان زراعی، ۸(۴)، ۱۲۰-۱۰۵.

Alam, M. Z., Hoque, M. A., Ahammed, G. J., & Carpenter-Boggs, L. (2020). Effects of arbuscular mycorrhizal fungi, biochar, selenium, silica gel, and sulfur on arsenic uptake and biomass growth in *Pisum sativum L.* *Emerging Contaminants*, 6, 312-322. <https://doi.org/10.1016/j.emcon.2020.08.001>

- Al Mamun, S., Shatabdi, S., Jannatara, F., Tanmoy, R. T., Md Abu-Sharif, Md Ferdous, A., Megan, R., & Balks, Z. P. (2021). Cadmium contamination in agricultural soils of Bangladesh and management by application of organic amendments: Evaluation of field assessment and pot experiments. *Environ Geochem Health*, 43, 3557-3582. <https://doi.org/10.1007/s10653-021-00829-x> (012345)
- Amooaghaie, R. & Golmohammadi, S. (2017). Effect of vermicompost on growth, essential oil, and health of *Thymus vulgaris*. *Compost Science & Utilization*, 25, 166-177. [tps://doi.org/10.1080/1065657X.2016.1249314](https://doi.org/10.1080/1065657X.2016.1249314)
- Begum, N., Qin, C., Ahanger, M. A., Raza, S., Khan, M. I., Ashraf, M., Ahmed, N., & Zhang, L. (2019). Role of arbuscular mycorrhizal fungi in plant growth regulation: Implications in abiotic stress tolerance. *Frontiers in Plant Science*, 10, 1068. <https://doi.org/10.3389/fpls.2019.01068>
- Chandrakar, V., Naithani, S. C., & Keshavkant, S. (2016). Arsenic-induced metabolic disturbances and their mitigation mechanisms in crop plants: A review. *Biologia*, 71, 367-377. <https://doi.org/10.1515/biolog-2016-0052>
- Chen, B., Xiao, X., Zhu, Y. G., Smith, F. A., Xie, Z. M., & Smith, S. E. (2007). The arbuscular mycorrhizal fungus *Glomus mosseae* gives contradictory effects on phosphorus and arsenic acquisition by *Medicago sativa* Linn. *Science of the Total Environment*, 379(2), 226-234. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2006.07.038>
- Christophersen, H. M., Smith, F. A., & Smith, S. E. (2009). Arbuscular mycorrhizal colonization reduces arsenate uptake in barley via downregulation of transporters in the direct epidermal phosphate uptake pathway. *New Phytologist*, 184, 962-974. <https://doi.org/10.1111/j.1469-8137.2009.03009.x>
- Dhalaria, R., Kumar, D., Kumar, H., Nepovimova, E., Kuca, K., Islam, M. T., & Verma, R. (2020). Arbuscular mycorrhizal fungi as potential agents in ameliorating heavy metal stress in plants. *Agronomy*, 10, 815. <https://doi.org/10.3390/agronomy10060815>
- Dionisio-Sese, M. L. & Tobita, S. (1998). Antioxidant responses of rice seedlings to salinity stress. *Plant Science*, 135, 1-9. DOI: 10.1080/00103624.2017.1421645
- Doerge, D. R., Divi, R. L., & Churchwell, M. I. (1997). Identification of the colored guaiacol oxidation product produced by peroxidases. *Analytical Biochemistry*, 250, 10-17. <https://doi.org/10.1006/abio.1997.2191>
- Gomes, M. P., Moreira D. D., Silva Miranda, P. L., Carvalho Barreto, L., Matheus, M. T., & Garcia, Q. S. (2012). The effects of arsenic on the growth and nutritional status of *Anadenanthera peregrina*, a Brazilian savanna tree. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*, 175(3), 466-473. <https://doi.org/10.1002/jpln.201100195>
- Gul, S., Naz, A., Fareed, I., & Irshad, M. (2015). Reducing heavy metals extraction from contaminated soils using organic and inorganic amendments—a review. *Polish Journal of Environmental Studies*, 24, 1423-1426. DOI: 10.15244/pjoes/26970.
- Heidari, J., Amooaghaie, R. & Kiani, S. (2020). Impact of chitosan on nickel bioavailability in soil, the accumulation and tolerance of nickel in *Calendula tripterocarpa*. *International Journal of Phytoremediation*, 22(11), 1175-1184. <https://doi.org/10.1080/15226514.2020.1748564>
- Heydarian, A., Tohidi, H. R., Donath, T. W., & Sohrabi, M. (2018). Study of effect of arbuscular mycorrhiza (*Glomus intraradices*) fungus on wheat under nickel stress. *Agronomy Research*, 16(4), 1660-1667. <http://dx.doi.org/10.15159/ar.18.167>
- Hoehne, L., De Lima, C. V., Martini, M. C., Altmayer, T., Brietzke, D. T., Finatto, J., Gonçalves, T. E., & Granada, C. E. (2016). Addition of vermicompost to heavy metal-contaminated soil increases the ability of black oat (*Avena strigosa* Schreb) plants to remove Cd, Cr, and Pb. *Water, Air, & Soil Pollution*, 227, 1-8. <https://doi.org/10.1007/s11270-016-3142-2>
- Joshi, R., Singh, J., & Vig, A. P. (2015). Vermicompost as an effective organic fertilizer and biocontrol agent: Effect on growth, yield and quality of plants. *Reviews in Environmental Science and Bio/Technology*, 14, 137-159. <https://doi.org/10.1007/s11157-014-9347-1>
- Lichtenthaler, H. K. & Wellburn, A. R. (1983). Determinations of total carotenoids and chlorophylls *a* and *b* of leaf extracts in different solvents. *Biochemical Society Transactions*, 11, 591-592. <https://doi.org/10.1042/bst0110591>
- Li, H., Chen, X. W., & Wong, M. H. (2016). Arbuscular mycorrhizal fungi reduced the ratios of inorganic/organic arsenic in rice grains. *Chemosphere*, 145, 224-230. <https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2015.10.067>
- Maji, D., Misra, P., Singh, S., & Kalra, A. (2017). Humic acid rich vermicompost promotes plant growth by improving microbial community structure of soil as well as root nodulation and mycorrhizal colonization in the roots of *Pisum sativum*. *Applied Soil Ecology*, 110, 97-108. <https://doi.org/10.1016/j.apsoil.2016.10.008>
- Makkar, C., Singh, J., Parkash, C., Singh, S., Vig, A. P., & Dhaliwal, S. S., (2022). Vermicompost acts as bio-modulator for plants under stress and non-stress conditions. *Environment, Development and Sustainability*, 25, 2006-2057. <https://doi.org/10.1007/s10668-022-02132-w>
- Nabi, A., Naeem, M., Aftab, T., Khan, M. M. A., & Ahmad, P. (2021). A comprehensive review of adaptations in plants under arsenic toxicity: Physiological, metabolic and molecular interventions. *Environmental Pollution*, 290, 118029. <https://doi.org/10.1016/j.envpol.2021.118029>
- Pan, P., Liu, B., Wu, L., Lin, B., & Li, Q. (2022). Optimal remediation strategies for simultaneously immobilizing arsenic and cadmium using combination of vermicompost and zero-valent iron in two soil types. *Environmental*

- Technology & Innovation*, 28, 102807. <https://doi.org/10.1016/j.eti.2022.102807>
- Perner, H., Schwarz, D., Bruns, C., Mader, P., & George, E. (2007). Effect of arbuscular mycorrhizal colonization and two levels of compost supply on nutrient uptake and flowering of pelargonium plants. *Mycorrhiza*, 17, 469-474. <https://doi.org/10.1007/s00572-007-0116-7>
- Qiu, L., Lin, H., Song, B., Kong, T., Sun, W., Sun, X., Zhang, Y., & Li, B. (2022). Glomalin-related soil protein (GRSP) in metal sequestration at Pb/Zn-contaminated sites. *Journal of Soils and Sediments*, 22, 577-593. <https://doi.org/10.1007/s11368-021-03092-w>
- Saha, N., Chattrejee, P., Sharma, A., Metiya, G., Halder, M., & Mukherjee, D. (2010). Vermicomposting influences phosphorus microbiology leading to phosphorus enrichment in end product. *International Journal of Global Environmental*, 10, 310-326. <https://doi.org/10.1504/IJGENVI.2010.037273>
- Solmaz, Y., Adiloglu, S., Belliturk, K., Adiloglu, A., Zahmacioglu, A., & Kocabas, A. (2017). Effect of the various doses of vermicompost implementation on some heavy metal contents (Cr, Co, Cd, Ni, Pb) of cucumber (*Cucumis sativus* L.). *Eurasian Journal of Forest Science*, 5(1), 29-34. DOI: 10.31195/ejejfs.327363
- Sunitha, R., Mahimairaja, S., Bharani, A., & Gayathri, P. (2014). Enhanced phytoremediation technology for chromium contaminated soils using biological amendments. *International Journal of Science and Technology*, 3(3), 153-162.
- Vafadar, F., Amooaghaie, R., & Otrshy, M. (2013). Effects of plant-growth-promoting rhizobacteria and arbuscular mycorrhizal fungus on plant growth, sativoside, NPK, and chlorophyll content of *Stevia rebaudiana*. *Journal of Plant Interaction*, 9, 128-136 <https://doi.org/10.1080/17429145.2013.779035>
- Wang, K., Zhang, J., Zhu, Z., Huang, H., Li, T., He, Z., Yang, X., & Alva, A. (2012). Pig manure vermicompost (PMVC) can improve phytoremediation of Cd and PAHs co-contaminated soil by *Sedum alfredii*. *Journal of Soils and Sediments*, 12, 089-1099. <https://doi.org/10.1007/s11368-012-0539-4>

Impact of AFM and vermicompost on morphophysiological attributes, seed yield and Arsenic phytoremediation ability in safflower (*Carthamus tinctorius* L.)

Hassan Salari^{1,2}, Rayhaneh Amooaghaie^{*1}, Hossein Mozafari²

¹ Plant Biology Department, Science Faculty, Shahrekord University, Shahrekord, Iran

² Ecology Department, Institute of Science and High Technology and Environmental Sciences, Graduate University of Advanced Technology, Kerman, Iran

(Received: 2024/02/26, Accepted: 2023/11/04)

Abstract

The impact of mycorrhizal inoculation (M) and vermicompost (V) on heavy metal tolerance and phytoremediation ability has been proven, but the studies concerning the combined effect of M and V in this context are limited. Therefore, a greenhouse experiment was conducted to study the single and combined effects of 8% V and inoculation with *Rhizophagus intraradices* on physiological attributes and arsenic (As) accumulation in safflower. Plants grown under 0 and 80 mg kg⁻¹ As in soil. According to the ANOVA analysis, the interactive effect of M and V was significant for the most attributes. The mean comparison of data also showed that the combined treatment more efficiently than single application of V or M improved the dry weight of roots and shoots, Chl *a*, *b*, seed yield, P concentration, and P:As ratio in leaves under both non-stress and As stress. In addition, the co-application was better than a single amendment with M and V because it decreased EL levels, As concentration in leaves, and TF but increased total As accumulation in plants and POD activity in leaves of As-stressed plants. The results of this research revealed that even though co-application of M and V is strengthening the phytoremediation ability owing to the increase in dry weight of shoots and roots, it is moderating As toxicity due to the growth dilution effect and consequently improving seed yield.

Keywords: Chlorophyll, Growth dilution effect, P concentration, Total As accumulation, Translocation factor

Corresponding author, Email: rayhanehamooaghaie@yahoo.com